

8

Ο Περάτιος Γραδόνικος, ἔξοριστος τῆς Κρήτης δι' ἀνθρωποκοτονίαν, κατὰ τὰς ἐκεῖθεν πληροφορίας προσωριμίσθη εἰς τὸν λιμένα τῆς Φρασκιᾶς, ἐπιβαίνων πλοίου τῶν ἵπποτῶν τῆς Ρόδου. Σκοπὸς τῆς ἀφίξεώς του ἦτο, ὅπως παραλάβῃ τὴν σύζυγόν του καὶ οὐχὶ ὅπως παραβιάσῃ τὴν ἔξοριαν του, ὅπερ ἥθελεν ἔχει ὡς συνέπειαν τὴν δήμευσιν τῶν τιμαρίων καὶ τῶν ὄλλων κτημάτων του. Ἡ Γερουσία δέχεται τὴν ἀποφίν ταύτην καθὼς καὶ οἱ Σύμβουλοι τοῦ Δόγη, τὸ Ἐλασσον Συμβούλιον καὶ τὸ τῶν 40. 1332, Αὐγούστου 5.

Fo 29^r № 216. Millesimo trecentesimo xxxii, v Augusti.

Recepimus iam est diu litteras uestras, continentes de facto uiri nobilis Peratij Gradonico, banniti de insula qui fuerat ad portum Fraschee insule Crete, cum una galea Hospitaliorum de Rode, cum quam galea uenerat pro sua uxore accipienda, ut patuit. Intelleximus etiam scripturas inquisitionis, quas misistis super facto predicto, petentes nobis declarari, si idem Peratius, eo quod intrauerat portum Fraschee incurrerat penam banni, dicentis quod si umquam redierit in insulam Crete perdere debeat feuda, et alia bona sua. Quibus omnibus intellectis, et super eis deliberatione et consilio habito diligenter, prudentie uestre rescribimus de uoluntate nostra et nostrorumque consiliorum, minoris, rogatorum et xl, quod considerantes uerisimiliter ignorantiam Peratij antedicti, que satis clare ostenditur per inquisitionem prefatam et qualiter portum Candide deuitauit ubi intrando fallere cogitabat contra fratres Hospitalis protestationes anitens. Et quia etc. deliberamus et declaramus cum dictis nostris consilijs, quod non incurrerit penam bannum.

9

Ἡ κοινότης Κρήτης διεκδικεῖ τιμάριον κείμενον ἐν τῷ φρουρῷ Συβριτοῦ τῆς περιοχῆς Ρεθύμνου, κατεχόμενον ὑπὸ τῶν Ἰωάννου Δαράτου καὶ Ἰακωβούτσου Βιτσενιάνου, οἵτινες κατὰ τὸ λέγειν τοῦ πληρεξουσίου των Θωμαζίνου Βαροκίου, ἀνελλειπτῶς ἐτέλεσαν τὰς τιμαριωτικὰς ὑποχρεώσεις των. Ἀνετέθη εἰς τὸν Δοῦκα Κρήτης νὰ κρίνῃ τὴν ὑπόθεσιν. 1332, Αὐγούστου 11.

Fo 30^r № 226. Millesimo trecentesimo xxxii, xi Augusti.

Capta. Quod negotium Johannes Daratio et Jacobutij Uiceniano feudatorum nostrorum Canee conquerentium, quod inter alia feuda, eis scripta in catastico comunis Crete, habent unam seruentariam positam sub districtui Rethimi in turma Siuritorum, pro qua ut asseruit pro eis ser Thomasinus Barotio eorum procuratore, continue uarnitionem ostendunt dominio, et quod ipsa seruentaria sibi suberecta est tempore ser Johannis Cornario olim rectoris Rethimi et consignata cuidam Andree Sirniani et hoc ad instantiam ipsius Decoronio et sugerrentis; ipsi rectores qui aliter infacto informationem non habent, quod ipsa seruentaria pertinebat comuni, committatur duche et consiliarijs Crete et rectori Rethimi

quod examinent factum, et super inde difiniant non obstante, puncto suarum commissionum, et sicut sibi uidebitur forte justum.

Die XII Augusti, scripte fuerunt littere predicte duche, consiliarijs et Rethimi rectori, quod predictam partem, et contenta in ipsa debeant inuiolabiliter oberuare. 14

10

*Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Μαρῖνον Γραδόνικον υἱὸν τοῦ Μάρκου νὰ ἀπομαχουνθῇ τῆς Κρήτης ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ ἀφήσῃ ὑπεύθυνον ἀντικαταστάτην, δοτις νὰ τελῇ τὰς τιμαριωτικάς του ὑποχρεώσεις. Ὁ ἀντικαταστάτης πρέπει νὰ τύχῃ τῆς ἐγκρίσεως τῶν ρεκτόρων. 1332, Αὐγούστου 18.

Fo 31^r № 233. Millesimo trecentesimo XXXII, XVIII Augusti. 1

Capta. Concedatur nobili uiro Marini Gradonico filij Marci Gradonico, qui possit de insula recedere, dimittendo sufficientem responsalem pro suis feudis, ad uoluntatem nostrorum rectorum. 4

11

Fo 34^r № 261. Διατάσσεται ὁ καπετᾶνος τῆς Ἀδριατικῆς νὰ παραλάβῃ τὸν Δοῦκα μεταβαίνοντα εἰς Κρήτην καὶ νὰ ἀποβιβάσῃ τοῦτον ἐν Χανίοις, ἐν περιπτώσει βραδύτητος. 1332, Σεπτεμβρίου 3.

12

Πρεσβεία τιμαριούχων Νήσου Κρήτης 1332.

Περὶ ἔξοπλισμοῦ δύο κατέργων κατὰ τῶν Τούρκων. Περὶ ἀγορᾶς ὑπὸ τῆς Βενετίας σίτου Κρήτης. Περὶ αὐξήσεως τῆς πιστώσεως τῶν ἔξοπλισμῶν. Περὶ ἀποστολῆς κερματικῶν νομισμάτων. Περὶ ἀπελευθερώσεως δουλοπαροίκων. Περὶ σερβεντῶν φρουρίων.

1ον Ὅπερ τῆς συμμαχίας ἀπεφασίσθη ὁ ἔξοπλισμὸς δύο κατέργων ἐν Κρήτῃ, ἀφοῦ ἐλήφθησαν ὑπὸ ὅψει αἱ συνθῆκαι τῆς νήσου. Αἱ δαπάναι τοῦ ἔξοπλισμοῦ τῶν δύο τούτων κατέργων θέλουσι καλυφθῆ ἐπιμελεῖᾳ τοῦ Δουκὸς καὶ τῶν Συμβούλων Κρήτης, εἴτε διὰ τῆς ἐπιβολῆς φόρων, εἴτε διὰ συνεισφορᾶς τῶν τιμαριούχων καὶ τῶν ἐστιῶν ἀπάσης τῆς νήσου. Τὸ μέτρον θέλει ἐπιβληθῆ μετὰ περισκέψεως καὶ δικαιοσύνης ὑπὸ τῶν ἐντεταλμένων. Τοῦ μέτρου τούτου δὲν ἔξαιροῦνται οἱ κληρικοί. Τὰ ἀναγκαιοῦντα χρήματα πρὸς ἔξοπλισμὸν τῶν δύο τούτων κατέργων θὰ δίδωνται ἐκ τοῦ ταμείου τῆς κοινότητος Κρήτης ἐν εἴδει δανείου, θὰ ἐπιστρέφωνται δὲ ἀμέσως ἐκ τῶν ὡς ἀνωτέρω εἰσπραχθησομένων χρημάτων. Τὰ δύο ταῦτα κάτεργα δέον νὰ ἔξοπλισθῶσι καλῶς καὶ διὰ πειθαρχικῶν πληρωμάτων, ἐπὶ πλέον δὲ θὰ ἐπιβαίνωσιν αὐτῶν εἴκοσι τοξόται καὶ θὰ κυβερνῶνται ὑπὸ Σοπρακόμιτος ἐπὶ μισθῷ λιτρῶν τριῶν γροσίων κατὰ μῆνα, ὡς οἱ Βενετοὶ Σοπρακόμιτες. "Οπλα δὲ καὶ ἄλλα ἐφόδια θὰ κατασκευασθῶσι καὶ θὰ προμηθευθῶσι δαπάναις τῆς κοινότητος Βενετίας. 1332, Δεκεμβρίου 13.

2ον Προτείνεται ἡ ἀγορὰ ὑπὸ τῆς κοινότητος τῶν τιμαριούχων Χάνδακος 80000 μουτζουρίων σίτου ἐν συνόλῳ διδομένου μέρους ἐτησίως, ἐπὶ πέντε ἔτη ἀντὶ ὑπερπύρων 18 τὰ ἑκατὸν μουτζουρία. Γίνεται ἀποδεκτὴ ἡ αἵτησις ὑπὸ τὸν ὄρον οἱ τιμαριούχοι Χάνδακος νὰ δίδωσιν ἐτησίως ὡρισμένην ποσότητα σίτου ἐπὶ πέντε ἔτη ἀντὶ ὑπερπύρων 16 τὰ ἑκατὸν μουτζουρία, ἡ δὲ κοινότης Βενετίας ὑποχρεωτικῶς νὰ δέχηται τὴν ποσότητα ταύτην προκαταβάλλουσα τὸ τρίτον τῆς ἀξίας κατὰ τὸ

